

تقویت روحیه تحمل پذیری آسیب های اجتماعی را کم می کند

یک محقق و پژوهشگر مسائل فرهنگی گفت: اگر روش گفتگوی منطقی که خود دارای اصول دقیق و علمی است در برنامه های درسی گنجانده شود....

یک محقق و پژوهشگر مسائل فرهنگی گفت: اگر روش گفتگوی منطقی که خود دارای اصول دقیق و علمی است در برنامه های درسی گنجانده شود و همچنین با برنامه ریزی های فرهنگی در نهادهای مربوطه دنبال شود طبیعی است که ذهن جامعه نیز معطوف به این حقیقت خواهد شد و دیگر مسائل آشوب انگیز که حل آن با گفتگوهای صحیح ممکن می شود، روی نخواهد داد.

"دکتر محمد بقایی ماکان" محقق و پژوهشگر مسائل فرهنگی، درباره اینکه یکی از مشکلات فرهنگی و اجتماعی جامعه نهادهای نداشتن فرهنگ گفتگو بین مردم است از این رو چگونه می توان فرهنگ گفتگو را بین مردم برای حل اختلافات و تنش ها نهادهای کرد به خبرنگار مهر گفت: در هر جامعه ای مردم الگوی خود را از مدیران و مسئولان فرهنگی و همچنین دستگاه های فعال در این حوزه می گیرند.

وی افزود: طبیعی است وقتی مسئولان و نهادهای یاد شده به شیوه های تک صدایی گرایش دارند و چندان به گفته های خود مطمئن هستند که برای آنها شأن نزول قائلند، بنابراین طبیعی است که باب هر شیوه ای برای گفتگو بسته می شود و روش های خود گفتن و خود پسندیدن در جامعه رواج می یابد. به طوری که اکنون به عیان می توان دید که عامه مردم به چنین روشی رو کرده اند، و به هیچ روی تمایلی به گفتگوهای منطقی و شنیدن نظرات یکدیگر ندارند.

این محقق و پژوهشگر مسائل فرهنگی در مورد اینکه اگر بخواهیم فقدان فرهنگ گفتگو بین افراد را ریشه یابی کنیم منشأ آن به کجا بر می گردد، تصریح کرد: طبیعی است که هر معضلی در یک جامعه و واحد اصلی آن یعنی خانواده، ریشه در اندیشه ای ناشایست دارد که نخست باید آن را کشف، و از میان برداشت. به عقیده کسانی که در احوال جامعه کنونی ایران تأمل می کنند و صفحات حوادث روزنامه ها و همچنین رویدادهای دلگزایی که گاه در معابر عمومی مشاهده می کنند، که جملگی نشان از عدم تسامح و پذیرفتن اصل گفتگوی منطقی دارد، وجود آن را در حاکمیت تک صدایی در حوزه های مختلف می بینند که به خصوص تأثیر آن در حوزه فرهنگ و هنر که عوامل اصلی تلطیف روح جامعه هستند بسیار عیان است.

این نویسنده و مترجم در مورد اینکه اهمیت گفتگو بین افراد جامعه در کاهش تنش ها، ناهنجاری ها، و شکایات قضایی تاجه حد است، بیان کرد: وقتی در دستگاه های دیوانی کشور میزان اختلافات و تنش های ناشی از برخوردهای فردی و اجتماعی به طور چشمگیری افزایش می یابد که آمار بیش از اندازه آن را می توان در دستگاه های قضایی پی گرفت، نشان از عدم عنصر گفتگوهای منطقی در جامعه دارد که می توان آن را به یک بیماری تشبیه کرد که به زمینه های پیشگیری آن توجه نمی شود و طبیعی است که در چنین شرایطی هر نوع بیماری می تواند به صورت لجام گسیخته شیوع یابد و برای کسانی که به هیچ رو در مناقشات و کشاکش های مطرح در جامعه نقشی ندارند نیز مسئله ساز شود.

بقایی ماکان در مورد اینکه چگونه می توان فرهنگ گفتگو را نهادهای کرد و چه گروهها و نهادها و سازمان هایی باید در این حوزه فعال شوند هم یادآور شد: حقیقت این است که دستگاه تعلیم و تربیت یا به عبارتی در آموزش و پرورش، در هر جامعه ای نقش اساسی از این حیث دارد. بنابراین اگر روش گفتگوی منطقی که خود دارای اصول دقیق و علمی است در برنامه های درسی گنجانده شود و همچنین با برنامه ریزی های فرهنگی در نهادهای مربوطه دنبال شود طبیعی است که ذهن جامعه نیز معطوف به این حقیقت خواهد شد و دیگر مسائل آشوب انگیز که حل آن با گفتگوهای صحیح ممکن می شود روی نخواهد داد، ولی امروز شاهدیم که فجایع بسیار دلخراشی که حتی برخی از آنها را نمی توان به زبان آورد در جامعه رواج پیدا کرده و به اصطلاح برای یک دستمال قیصریه ای آتش زده می شود که همه اینها ناشی از خود رایی و تعصبات فکری است که نشان از عدم منطق و پذیرفتن اصلی به نام گفتگوی منطقی دارد.